

κυπαρίσσι

κυπαρίσσι, το, ουσ. [<μτγν. κυπαρίσσιον, υποκορ. του αρχ. ουσ. κυπάρισσος], το κυπαρίσσι. **1.** χαρακτηρίζει το άτομο που έχει συνήθως ψηλό, λεπτό και δυνατό κορμί: «έχει ένα λεβέντη γιο, που είναι σκέτο κυπαρίσσι». Υποκορ. **κυπαρισσάκι, το**. (Τραγούδι: **κυπαρισσάκι** αψηλό, το παλικάρι π' αγαπώ). **2.** στον πλ. **τα κυπαρίσσια**, το νεκροταφείο: «όλους μας περιμένει μια θέση στα κυπαρίσσια». Από το ότι στα νεκροταφεία υπάρχουν φυτεμένα πολλά κυπαρίσσια·

- κορμί (σαν) κυπαρίσσι, βλ. λ. [κορμί](#)·

- πήγε στα κυπαρίσσια, πέθανε: «είναι δυο μήνες τώρα που πήγε στα κυπαρίσσια». Συνών. πήγε στα θυμαράκια / πήγε στα χαμομήλια·

- τον έστειλε στα κυπαρίσσια, τον σκότωσε: «τράβηξε το πιστόλι του και τον έστειλε στα κυπαρίσσια». Συνών. τον έστειλε στα θυμαράκια / τον έστειλε στα χαμομήλια·

- ψηλός σαν κυπαρίσσι, βλ. λ. [ψηλός](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας